

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0206 van 31 maart 2015
in de zaak 1314/0127/A/4/0123

In zake: de heer **Dirk DUPRE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Hans CROISEAU
kantoor houdende te 9050 Gentbrugge, Brusselsesteenweg 723
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

Tussenkomende partij: de **LEIDEND AMBTENAAR** van het agentschap Wegen en Verkeer,
kantoor houdende te 1000 Brussel, Koning Albert II laan 20 bus 4

vertegenwoordigd door:
mevrouw Isabelle FRANCK

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 november 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 6 juni 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het vernieuwen van een lichtkrant op een bestaande uitstek (regularisatie).

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Gent, Citadellaan 2 en met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie H, nummer 260/I4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 27 januari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans CROISIAU die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij en mevrouw Isabelle FRANCK die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De LEIDEND AMBTENAAR van het agentschap Wegen en Verkeer verzoekt met een aangetekende brief van 7 februari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 25 maart 2014 de tussenkomenende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 30 maart 2013 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning strekkende tot het vernieuwen van een lichtkrant op een bestaande uitstek. De aanvraag betreft een regularisatieaanvraag.

Het aangevraagde is aangebracht aan de voorgevel van een hoekgebouw gelegen te Gent, ter hoogte van het kruispunt Citadellaan - Normaalschoolstraat, aan de gewestweg R40.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied.

De tussenkomenende partij verleent op 8 mei 2013 een ongunstig advies. Er wordt gesteld dat het niet toegelaten is om reclame te maken op dit stuk van de R40, zijnde een beschermde niet-

toeristische weg en dat het ongewenst is om een led-reclamepaneel toe te laten op het “drukke verkeerspunt” gezien dit de verkeersveiligheid in het gedrang brengt.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent weigert op 6 juni 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

3. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Reclame-inrichtingen worden steeds selectief onderzocht met het oog op een beheersing van de impact op de omgeving.

Het verlichte paneel wordt op een aanzienlijke hoogte boven het trottoir bevestigd, meer bepaald boven de ramen van de eerste verdieping van een herenhuis met hoge verdiepingen. Daarnaast situeert het gebouw waartegen deze reclame-inrichting werd bevestigd, zich op een visueel prominente locatie aan de stadsring, meer bepaald aan een druk kruispunt. De plaatsing van een verlichte reclame-inrichting op een hoogte van 8,50 m boven het trottoir aan de voorgevel van een pand gelegen op een visueel prominente locatie, houdt een sterke visuele verstoring van de onmiddellijke omgeving in. Het paneel kan van ver worden waargenomen en heeft een dominant en storend effect in het straatbeeld en biedt afleiding op dit drukke verkeerskruispunt, wat ook de verkeersveiligheid in het gedrang brengt (zie verder).

De lichtkrant in kwestie betreft geen reclamepaneel als (noodzakelijke) kennisgeving van de plaatselijk uitgeoefende activiteit (de gelijkvloerse horecazaak) en heeft hier zelfs geen enkele binding mee. De lichtkrant wordt immers gebruikt voor steeds wisselende reclameboodschappen die los staan van de horecazaak in het gebouw. Ten opzichte van het paneel uit de voorgaande vergunningsaanvraag (ref. 2003/161) heeft dit nieuwe paneel door de geëvolueerde techniek een veel fijnere pixelering en is het kleurpalet veel breder waardoor deze lichtkrant in de praktijk overkomt als een klassiek beeldscherm waarop flitsende en hoogdynamische reclameboodschappen vertoond worden die in niets meer te vergelijken zijn met de veel soberdere reclameboodschappen op het voormalige reclamepaneel en die voor overlast zorgen.

Wat betreft de verkeersveiligheid moet bovendien opgemerkt dat de continu wisselende boodschap in verschillende kleuren voor een sterke afleiding zorgt op dit drukke kruispunt. De lichtkrant heeft een sterk negatief effect op de verkeersveiligheid door het afleidend effect op de automobilisten. Dit wordt ook bevestigd door het negatief advies van het agentschap wegen en verkeer van 8 mei 2013 met kenmerk 411/B/BAV/2013/1911.

Uit het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de lichtkrant een negatieve impact heeft op de omgeving en op de verkeersveiligheid. Een dergelijk verlicht reclamepaneel is dan ook principieel onaanvaardbaar en gaat in tegen de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg.

...

HET ADVIES VAN DE GEMEENTELIJK STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR

Ongunstig. De lichtkrant is visueel te dominant in het straatbeeld en brengt de verkeersveiligheid in het gedrang.

De aanvraag is ook strijdig met de direct werkende normen uit het beleidsveld Wegen en Verkeer.

...

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich integraal aan bij het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en maakt dit tot haar eigen motivatie. Het college van burgemeester en schepenen weigert stedenbouwkundige vergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 4 juli 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 september 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 17 september 2013 beslist de verwerende partij op 26 september 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

1.4 Vergunningenhistoriek

- 1997/2199: Vergunning van 23 oktober 1997 voor het aanpassen van de binneninrichting van een handelszaak met een gezinswoning.*
- 2003/161: Vergunning van 3 juli 2003 voor de plaatsing van een multi-color lichtkrant van 4,5 m².*

1.5 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De bouwplaats is gelegen aan het kruispunt Heuvelpoort, op de hoek van het kruispunt van de Citadellaan (R40) met de Normaalschoolstraat. De omgeving kenmerkt zich in hoofdzaak door herenhuizen van 3 bouwlagen die in hoofdzaak een woonfunctie hebben. In mindere mate komen nevenbestemmingen als horeca, handel, kantoren en vrije beroepen voor, meestal beperkt tot op de gelijkvloerse verdieping.

Het onderwerp van de aanvraag betreft een eengezinswoning, bestaande uit 3 bouwlagen en een zadeldak, met op de gelijkvloerse verdieping een horecagelegenheid.

Op de kopse gevel van het hoekgebouw, tussen de ramen van de eerste en tweede verdieping, bevindt zich een lichtkrant.

Er werd op 13 maart 2013 proces-verbaal opgemaakt met het nummer 66.97/10030/13 voor: het plaatsen van een nieuwe, lichtgevende reclamekrant op de voorgevel tussen de eerste en tweede verdieping.

De voorliggende aanvraag betreft de plaatsing (volledige regularisatie) van een lichtkrant (led-paneel) dewelke tegen de voorgevel van het gebouw werd geplaatst, op dezelfde hoogte als de multi-color lichtkrant van 4,5 m² die volgens de vergunning 2003/161 werd geplaatst, maar inmiddels werd verwijderd.

De lichtkrant situeert zich op een hoogte van 8,50 m boven het trottoirniveau. Het paneel is 6,80 m breed, 1,18 m hoog en springt 50 cm uit de voorgevel uit. De lichtkrant en de drager bestaat uit zwart metaal. Het rechterdeel van het paneel betreft een kleiner reclamebord in metaal met zwarte ondergrond en gele en groene letters. Het bord bevindt zich net boven de latei van de ramen op de eerste verdieping en net onder de dorpel van de ramen op de tweede verdieping.

...

2.3 De juridische aspecten

A. Vergunningsplicht

In zijn beroepschrift vermeldt appellant dat "de bestaande / onderliggende constructie steeds behouden is" en meent hij dat het enkel vervangen van de lichtkrant wegens vetustiteit geen vergunningsplichtig werk is.

Op 3 juli 2003 werd vergunning verleend voor "de plaatsing van een multi-color lichtkrant van 4,5 m²".

Thans blijkt dat de te regulariseren lichtkrant 6,80 m breed en 1,18 m hoog is, of dus 8,02 m² groot, hetzij bijna dubbel zo groot als destijds vergund.

De aanvraag is dus wel degelijk vergunningsplichtig.

B. Toetsing aan de voorschriften van het gewestplan

De aanvraag is niet strijdig met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

C. Toetsing aan de voorschriften van het Algemeen Bouwreglement van de stad Gent, goedgekeurd op 16 september 2004, en wijzigingen

Dit bouwreglement bevat geen voorschriften die specifiek betrekking hebben op reclamepanelen, uithangborden, lichtkranten,

D. Bindend advies van de wegbeheerder

Het perceel van de aanvraag is gelegen langsheen de gewestweg R40 (de Kleine Ring om Gent).

De wegbeheerder, met name het Agentschap Wegen en Verkeer, district Gent, bracht op 8 mei 2013 een ongunstig advies uit (zie rubriek 1.3).

Voor deze aanvraag is de volgende overgangsbepaling (tijdelijke regeling bindende advisering door de wegbeheerder) van toepassing:

"Art. 7.5.9. Vergunningsaanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen of, in de bijzondere procedure, bij de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn betekend vóór 31 december 2013, worden in afwijking van artikel 4.3.3 en 4.3.4, onderworpen aan een bindende advisering door de wegbeheerder, in zoverre de aanvraag betrekking heeft op percelen die gelegen zijn:

- 1° op minder dan dertig meter van het domein van autosnelwegen;
- 2° op minder dan dertig meter van het domein van hoofdwegen of primaire wegen categorie I volgens het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen;
- 3° langs gewest- of provinciewegen.

Het bindend advies, vermeld in het eerste lid, verbindt het vergunningverlenende bestuursorgaan in zoverre het negatief is of voorwaarden oplegt."

Bovenvermeld ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer, district Gentbrugge (autosnelwegen), is derhalve bindend.

In zijn beroepschrift verwijst appellant naar het gunstig advies dd. 24 april 2013 van het Agentschap Wegen en Verkeer in een ander dossier, met name de plaatsing van een gelijkaardige lichtkrant op de locatie Palinghuizen 80 te 9000 Gent.

In dit advies wordt vermeld dat het betrokken perceel gelegen is langs de gewestweg N9 Gent-Brugge (die op deze locatie geen 'beschermd niet

toeristische weg' is), vandaar wellicht het gunstig advies, ook al dient hier opgemerkt dat de betrokken lichtkrant uitsluitend naar de Rooigemlaan en dus naar de gewestweg R40 gericht is.

E. Toetsing aan het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

De Kleine Ring om Gent (gewestweg R40) is ter hoogte van onderhavig perceel een beschermde niet toeristische weg, dit werd vastgelegd in het koninklijk besluit van 26 februari 1963 houdende aanwijzing van de wegen die vallen onder de tweede paragraaf van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (de Ring is over haar gehele lengte beschermd, met uitzondering van het gedeelte begrepen tussen de kruising met de Drongensesteenweg en de kruising met de Groot-Brittanniëlaan, daar dit gedeelte in een beschermd landschap is gelegen).

Ingevolge artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 december 1959, waarbij regelen worden gesteld toepasselijk op het aanplakken en reclame maken langs o.a. de beschermde niet toeristische wegen, mogen publiciteitsmiddelen slechts worden aangebracht op de zijgevels van de gebouwen of op de voorgevel van de gebouwen die voor handels- of nijverheidsdoeleinden worden gebruikt.

Artikel 5, 1e van het koninklijk besluit van 14 december 1959 bevat de voorwaarden waaraan publiciteitsmiddelen moeten voldoen die tegen de zijgevels van gebouwen worden aangebracht, artikel 5, 2e bevat de voorwaarden waaraan publiciteitsmiddelen moeten voldoen die tegen de voorgevel worden aangebracht van gebouwen die voor handels- of nijverheidsdoeleinden worden gebruikt.

Onderhavige aanvraag dient aan art. 5, 2e getoetst te worden, en is op volgende punten strijdig met dit artikel:

- De reclame mag uitsluitend betrekking hebben op een in het gebouw uitgeoefende bedrijvigheid (onderhavige lichtkrant heeft geen uitstaans met de gelijkvloerse horecazaak);
- De reclame moet aangebracht worden op het benedengedeelte van de gevel, begrepen tussen de begane grond en het peil van de vensterdorpels der eerste verdieping (de lichtkrant hangt een verdieping hoger);
- De reclame mag ten hoogste 3 m² groot zijn (de lichtkrant is 8,02 m² groot).

De voorschriften van een bij koninklijk besluit goedgekeurd reglement hebben bindende en verordenende kracht, zodat hierop geen uitzondering kan worden toegestaan.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op bovenvermelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zijn verdere opportuniteits-overwegingen niet meer relevant.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

Het verzoekschrift van de verzoekende partij bevat het volgende betoog:

“ ...

Samenvatting van de feiten

1. Brevitatis causa wordt de inhoud van het beroepschrift dd.4.07.13 hierna (in samenvatting) hernomen.

1. Het is belangrijk te vermelden dat de lichtkrant en uitstek op de openbare weg, voor de locatie Citadellaan 2 te 9000 Gent, reeds vele jaren vergund zijn.

In de maand januari 2013 ontving D & D PROJECTS plots en onverwacht een schrijven van de Stad Gent, waarin men beweerde dat een bouwvoertreding zou begaan zijn. De raadsman van D & D PROJECTS reageerde als volgt (aangetekend schrijven dd.18.02.13) : (...) (einde citaat)

2. De Stad Gent reageerde dat het over een totaal nieuwe constructie zou handelen (quod non). Zie brief van 28.02.13.

De raadsman van D & D PROJECTS repliceerde als volgt (schrijven dd.11.03.13) : (...) (einde citaat)

3. De Stad Gent liet niettemin een proces-verbaal opstellen. Zonder verdere motivering werd geoordeeld dat een (vernieuwde) vergunning noodzakelijk was. In het schrijven gedateerd 27.03.13 - gericht aan de raadsman van D & D PROJECTS - werd voorgesteld om een regularisatieaanvraag in te dienen.

Via de raadsman van D & D PROJECTS werd vervolgens een regularisatieaanvraag ingediend (aangetekende zending dd.29.03.13).

4. Bij de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning werden foto's en toelichting verschaft.

De heer Dirk DUPRE heeft louter feitelijke toelichting verschaft, die toch wel belangrijk is bij de beoordeling.

Volledigheidshalve wordt deze toelichting hierna geciteerd. (...) (einde citaat)

5. Ten overvloede blijkt hieruit dat de bestaande / onderliggende constructie steeds behouden is.

Maar apparatuur vraagt onderhoud en aanpassingen, en wegens vetustiteit dient de lichtkrant na verloop van tijd ook vervangen te worden (met behoud van de draagconstructie en naleving van alle bestaande voorwaarden inzake de exploitatie).

6. Zeer belangrijk in het dossier is het advies van het Agentschap Wegen & Verkeer.

Anno 2003 werd een gunstig advies verleend (referte 411/B/PPP/2003/1066), hetgeen resulteerde in de stedenbouwkundige vergunning nr 2003/161 van 3.07.03.

Dit advies is zeer gedetailleerd en beschrijft - behoudens de subjectieve aspecten - ook alle technische voorwaarden.

In de voorbije jaren is er niets gewijzigd. Het gaat nog steeds over hetzelfde pand, dezelfde ringweg rond Gerit, hetzelfde kruispunt, de bestaande uitstek ...

De dienst Wegen & Verkeer formuleert thans een ongunstig advies, met als opgave dat het niet toegelaten is om reclame te maken op een beschermd niet-toeristische weg en het niet toegelaten is om een led-bord op een kruispunt te plaatsen (referte 411/B/BAV/2013/1911 gedateerd 8.05.13).

Er wordt m.a.w. een volledig tegenstrijdig advies verleend, in perfect gelijkaardige omstandigheden.

En er is meer. Namens D & D PROJECTS loopt een tweede dossier, voor een lichtkrant op de locatie Palinghuizen 80 te 9000 Gent. De genoemde dienst Wegen & Verkeer heeft op 24.04.13 in dit dossier een gunstig advies verleend (referte 411/B/BAV/2013/1840). Het gaat over een analoge lichtkrant, op een kruispunt, gelegen langs diezelfde ringweg rond de stad Gent enz.

Men kan dit bezwaarlijk als een handeling van goed bestuur aanzien. A fortiori zijn er manifeste contradicties.

7. Het dient objectief vastgesteld dat de collegebeslissing van 6.06.13 niet rechtsgeldig gemotiveerd is. Er wordt enkel gesteld dat het college zich aansluit bij het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Ook dit is strijdig met de regels van een behoorlijk bestuur.

Temeer, nu het advies van de stedenbouwkundig ambtenaar kwasi volledig is opgebouwd rond louter subjectieve en zeer algemene elementen (een negatieve impact op de omgeving, een lichtkrant is visueel te dominant in het straatbeeld ...).

Een en ander heeft meer met een beleid / een visie te maken dan met stedenbouwkundige regels en bestaande vergunningen.

De verwijzing naar de inhoud van de reclameboodschappen, mist eveneens elke relevantie en is niet dienend bij de beslissing.

8. Er is reeds gewezen op de tegenstrijdige en wisselende adviezen van de dienst Wegen & Verkeer.

Maar ook het "vergunningsbeleid" leidt tot merkwaardige vaststellingen. Op het grondgebied van de stad Gent zijn er meerdere lichtkranten aanwezig. Bijvoorbeeld

- Antwerpesesteenweg 63 te Gent (Legiest) : een drukke verkeersweg, in de nabijheid van de Dampoort
- Godshuizenlaan 2 te Gent (Bijcoke site) : gelegen langs de Gentse stadsring, een omvangrijke, meerkleurige lichtkrant
- Brusselsesteenweg 725 te Gentbrugge (Daylight) : meerkleurige lichtkrant, gelegen langs een drukke gewestweg (N9) welke bijzonder storend is voor de omgeving en gevaarlijk voor het verkeer

Welke normen en maatstaven worden telkens in concreto gehanteerd ? Wat is de perceptie voor de burger ? Men kan toch niet louter subjectief en arbitrair oordelen ?

9. In casu is er een vergunde uitstek / lichtkrant, sinds ruim 10 jaar. Aangezien de technische uitrusting zelfs verbeterd is én de bestaande voorwaarden inzake exploitatie gerespecteerd worden, kan er geen enkel bezwaar zijn tot behoud van de vergunning.

Er zijn ook financiële gevolgen aan verbonden (belangrijke investeringen in hoofde van D & D PROJECTS, niet geringe taksen die worden betaald aan de Stad Gent e.a.).

Inzake de lichtintensiteit is volgend advies gegeven door de installateur (firma Q-Lite): (...)

Hieruit blijkt dat alle bestaande, technische voorwaarden nageleefd zijn : een "multi color" lichtkrant met de toegelaten (maximale) lichtsterkte. De vernieuwe apparatuur is zelfs beter dan de oorspronkelijke.

Ten overvloede : tijdens de nachtelijke uren is de lichtkrant buiten werking.

II. Na kennisname van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, werd namens verzoekende partij ook een schriftelijke repliek geformuleerd, welke hierna (in essentie) hernomen wordt.

1. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen was uitsluitend gesteund op subjectieve en zeer algemene elementen, zonder zelfs enige verwijzing naar wettelijke voorschriften m.b.t. aanplakken of reklame.

Thans wordt in hoofdzaak een verslag gegeven op basis van een KB van 14 december 1959, hetgeen in de bestreden beslissing niet aan de orde is. In ieder geval was de bestreden beslissing ongewettigd en ongegrond.

2. In het gelijklopend dossier voor de locatie Palinghuizen 80 (Gent) - referte R02/33-13/B.17-406 - wordt gesteld dat het advies van de wegbeheerder bindend zou zijn.

In casu is er een gunstig advies verleend anno 2003. Er is inzake locatie, omstandigheden, onderliggende draagconstructie niets veranderd of gewijzigd, behoudens een lichte vergroting van de oppervlakte van de lichtkrant (circa 20%).

Voor het dossier Palinghuizen 80, wordt op hetzelfde moment (anno 2013) een gunstig advies verleend. Het handelt over identieke aangelegenheden, telkens over gewestwegen enz.

Het ongunstig advies van de wegbeheerder kan niet gesteund zijn op wettige gronden en is manifest tegenstrijdig met de gunstige adviezen.

3. Er is in dit dossier wel degelijk - en sinds 3.07.2003 - een rechtsgeldige en in de tijd onbeperkte vergunning voor het plaatsen van een lichtkrant en uitstek op de openbare weg.

Er was / is een basisvergunning.

Er kunnen geen wettige redenen aangebracht worden om met deze bestaande vergunning / toelating geen rekening te houden.

Het is beangstigend voor de burger - in casu handelt het over investeringen in materiaal van circa 45.000 C - die circa 10 jaar lang over een geldige toelating beschikt, om plots te vernemen dat een beweerde bouwovertreiding zou bestaan (quod non).

4. De Stad Gent heeft evident sinds 2003 kennis van de bestaande, vergunde toestand. Meer zelfs, jaarlijks is belasting geheven en geïnd op de lichtkranten, zonder het minste voorbehoud.

5. De enkele verwijzing naar het KB van 14 december 1959 is misleidend. Dit KB is meermaals gewijzigd en aangepast. Aanplakbrieven (of gelijkaardige publiciteitsdragers) kunnen o.m. tegen voor- en zijgevels aangebracht worden, met een maximale oppervlakte van 20 m².

Er dient geen verband te bestaan met een (al dan niet) in het gebouw uitgeoefende bedrijvigheid.

Langs de kleine ring rond Gent (gewestweg R40) zijn de voorbeelden van reclame legio : op talrijke plaatsen zijn borden aangebracht, zowel de klassieke 20 m² panelen (bestemd voor aanplakking) als de modernere elektronische versies (meestal van de firma Dewez) waar de boodschappen wisselend zijn.

Het betreft telkens omvangrijke panelen, geplaatst langs diezelfde gewestweg, met reclame die geen enkel verband houdt met de eventuele bedrijvigheid in de panden waaraan ze bevestigd zijn.

Wetgeving en regelgeving is voor iedereen gelijk en dient konform de regels van een behoorlijk bestuur correct en transparant te worden toegepast.

Ook de bemerkingen inzake de hoogte van de reclame zijn onjuist (gewijzigde uitvoeringsbesluiten). De voorbeelden van reklamedragers langs de gewestweg R40 op diverse hoogtes, zijn legio.

6. De vergunningsaanvraag vermeldt de exacte oppervlakte van de lichtkrant, welke slechts beperkt verschilt van de vorige lichtkrant (en nog steeds binnen de toegelaten normen).

Eveneens opmerkelijk is dat de lichtsterkte - welke in casu reglementair is en geen storend effect veroorzaakt - , niet kan gemeten worden door de technische diensten van de Stad Gent.

Uit het verslag van de provincieel stedenbouwkundig ambtenaar kan geen enkel element / argument geput worden om de aanvraag van D & D PROJECTS af te wijzen.

III. Er dient vastgesteld dat de bestreden beslissing van de Deputatie uitsluitend gesteund is op het reeds gemeld KB van 14 december 1959.

In rechte

Verzoekende partij is gegriefd en in zijn rechten miskend. Ter aanvulling van de reeds gemelde argumenten :

1. Het is een vaststaand gegeven dat de Stad Gent anno 2003 een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Ook toen werd verwezen naar het KB van 14 december 1959, en is (minstens impliciet) geoordeeld dat dit KB in casu niet toepasselijk was (cf. verwijzing in het advies van Wegen & verkeer). Een andere interpretatie kan men bezwaarlijk verdedigen

Een lichtkrant is te beschouwen als een constructie sui generis en hoe dan ook totaal verschillend van de publiciteitsborden welke beoogd werden in het oude KB van 1959. In ieder geval is destijds vergunning verleend, terwijl het KB van 1959 bestond.

2. De Stad Gent heeft n.a.v. de vaststellingen begin anno 2013 zelf gesuggereerd om een regularisatie aan te vragen. Dit houdt in dat een regularisatie mogelijk moet zijn.

In de weigering bouwaanvraag wordt totaal NIET verwezen naar het KB van 14 december 1959. De Stad Gent steunt zich op subjectieve overwegingen.

Pas in de beslissing van de Deputatie wordt verwezen naar het geciteerde KB.

Niet alleen dient verzoekende partij te stellen dat (1) de toepassing van het KB van 1959 met betrekking tot een uitstek / lichtkrant in vraag wordt gesteld maar (2) bovendien de verwijzing naar gemeld KB volstrekt willekeurig wordt toegepast.

Er is derhalve een schending van wettelijke bepalingen en een manifest willekeurig handelen / beslissen inzake vergunningen en toelatingen.

3. Minstens dient gesteld dat de beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn.

Dit blijkt des te meer uit het objectieve feit dat langs de kwestieuze ringweg rond Gent tientallen voorbeelden van publiciteit te vinden zijn welke onverenigbaar zijn met het standpunt van de Stad Gent en/of de Deputatie.

Verzoekende partij verwijst naar het fotodossier, gevoegd als stavingsstuk.

Er wordt aangetoond dat - ten aanzien van de burger / rechtzoekende - in casu het gelijkheidsbeginsel geschonden is.

Het is ook een vaststaand feit dat verzoekende partij jarenlang een vergunde en toegelaten activiteit heeft verricht, welke nu plots "totaal onmogelijk" zou worden op basis van een regelgeving die ook bestond anno 2003.

4. Volledigheidshalve : in het parallel dossier voor de locatie Palinghuizen werd wel een gunstig advies verleend door de dienst Wegen & verkeer (overigens voor de locatie Citadellaan werd anno 2003 - in perfect gelijkaardige omstandigheden - ook een positief advies uitgebracht). Maar dit wordt genegeerd.

De verzoekende partij kan trouwens aantonen dat er geen invloed is naar het verkeer. Als stavingsstuk wordt een verklaring van 22.10.13 van de politiediensten toegevoegd : er zijn geen ongevallen in oorzakelijk verband met de lichtkrant(en).

5. Samengevat. Er is aangetoond dat :

- wettelijke bepalingen zijn geschonden (het KB van 14 december 1959 werd niet toepasselijk geacht en kan thans ook niet toepasselijk zijn)
- de motiveringsplicht is geschonden
- de beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden
- in het dossier zijn tegenstrijdige adviezen, voor volkomen gelijkaardige situaties
- het gelijkheidsbeginsel is ernstig miskend (cf. fotodossier)

...

De verwerende partij repliceert:

“
...

Aangezien verzoeker in zijn verzoekschrift geen individuele middelen formuleert, wordt op de argumenten van verzoeker beantwoord in volgorde van opwerpen.

Wat de adviezen betreft, moet worden opgemerkt dat de Raad krachtens artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO zich als administratief rechtscollege alleen kan uitspreken over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg. Het advies van Wegen en Verkeer is geen vergunningsbeslissing. Voor zover het verzoekschrift gericht is op het advies, is de vordering dan ook onontvankelijk.

Volgens verzoeker zouden de beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn, maar hij specificeert niet welk beginsel hij geschonden acht en op welke wijze het betrokken beginsel wordt geschonden. Dit is dan ook een onontvankelijk middel.

In de mate dat er kritiek op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt gegeven, moet erop gewezen worden dat deze beslissing niet het voorwerp uitmaakt van de huidige procedure, zodat dit middel onontvankelijk is wegens gebrek aan voorwerp.

Verzoeker werpt op dat er op het grondgebied van de stad Gent meerdere lichtkranten aanwezig zijn, zodat thans het gelijkheidsbeginsel ernstig miskend zou zijn. Het gelijkheidsbeginsel kan slechts geschonden zijn als in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Dit houdt tevens in dat er slechts sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer de gevallen waarmee wordt vergeleken uitgaan van éénzelfde overheid. De verzoekende partij die de schending opwerpt, moet dit met concrete en precieze gegevens in haar verzoekschrift aantonen (RvVb nr. A/2011/0177 van 29 november 2011).

Verzoeker laat na aan te tonen dat de deputatie deze andere lichtkranten zou vergund hebben, alsook is het niet duidelijk in welke mate deze lichtkranten vergelijkbaar zijn, wat betreft afmetingen, ligging aan een beschermde niet-toeristische weg, ...

Verzoeker stelt dat KB van 14 december 1959 niet van toepassing was, waardoor de bestreden beslissing onwettig zou zijn. De motiveringsplicht zou geschonden zijn.

Dat de stad Gent bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning anno 2003 niet heeft getoetst aan het voornoemde koninklijk besluit, is geen argument om te stellen dat dit KB niet van toepassing is. Bovendien kan de gemaakte beoordeling van de stad Gent anno 2003 niet worden tegengesteld aan de deputatie die anno 2003 geen uitspraak heeft gedaan over de zaak.

In de bestreden beslissing heeft door de deputatie eerst gewezen op het bindend advies van het Agentschap Wegen en Verkeer en vervolgens heeft ze de aanvraag getoetst aan het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken. Ze heeft grondig gemotiveerd dat er een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning. Deze motivering is afdoende om de beslissing te ondersteunen.

...

De tussenkomenende partij stelt:

“...

IV.1. Het verwijderen van de lichtkrant vergund in 2003 en het plaatsen van het nieuwe led-paneel eind 2012 zijn vergunningsplichtige handelingen

Volgens art. 4.2.1. van de VCRO mag niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

"1° de hiernavolgende bouwwerken verrichten, met uitzondering van onderhoudswerken:

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie,*
- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat,*
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie;"*

Verzoekende partij stelt dat voor het vernieuwen van het led-paneel eind 2012 geen vergunning aangevraagd diende te worden, gelet op de reeds verkregen vergunning in 2003, en omdat er loutere onderhoudswerken uitgevoerd werden aan de lichtkrant.

In art. 4.1.1. van de VCRO definieert het begrip onderhoudswerken:

"9° onderhoudswerken: werken, andere dan stabiliteitswerken, die het gebruik van een constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen;"

Het is dus duidelijk dat er bij onderhoudswerken enkel een bepaald materiaal of onderdeel van de constructie vervangen wordt en niet de hele constructie.

Zoals verzoekende partij zelf ten overvloede stelt, werd de lichtkrant eind 2012 echter verwijderd en werd er een volledig nieuw led-paneel bevestigd aan de uitstek. Dit nieuwe led-paneel heeft daarenboven geheel andere karakteristieken dan de oorspronkelijk vergunde lichtkrant:

- het is bijna dubbel zo groot: $8,02\text{m}^2$ i.t.t. $4,5\text{m}^2$;
- er wordt een andere soort verlichting/techniek gebruikt: open leds/fijnere pixelering;
- de wijze waarop de reclameboodschappen weergegeven worden is sterk veranderd: bewegende, veranderende en flitsende beelden;
- het kleurenpalet is gewijzigd: veel breder.

Het is dus duidelijk dat het gaat om een vergunningsplichtige handeling, namelijk het plaatsen van een publiciteitsinrichting, zijnde een constructie.

IV.2. Het nieuwe led-paneel is strijdig met het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

Het KB van 14 december 1959 bepaalt waaraan reclame moet voldoen op toeristische verkeerswegen of niet-toeristische doch beschermde verkeerswegen of landschappen.

Onder reclame wordt verstaan alle aanplakbrieven of andere visuele reclames of publiciteitsmiddelen. Gelet op deze zeer ruime beschrijving is het duidelijk dat het led-paneel onder de toepassing van het KB van 14 december 1959 valt.

De kleine ring om Gent, gewestweg R40, werd ter hoogte van het betrokken perceel aangeduid als een beschermde, niet-toeristische verkeersweg bij KB van 26 februari 1963 houdende aanwijzing van de wegen die vallen onder de tweede paragraaf van het KB van 14 december 1959 (STUK 5). De regels uit het KB van 14 december 1959 zijn dus van toepassing.

Art. 5, 2° van het KB van 14 december 1959 bepaalt dat reclame op voorgevels op beschermde, niet-toeristische wegen slechts toegestaan is onder strikte voorwaarden. Het led-paneel, opgehangen aan de voorgevel van het gebouw aan de Citadellaan 2 (R40), voldoet geenszins aan deze voorwaarden.

- De reclame moet betrekking hebben op een in het gebouw uitgeoefende handels- of nijverheidsbedrijvigheid. Het led-paneel heeft geen enkele betrekking op de gelijkvloerse horecazaak.
- Reclame mag enkel aangebracht mogen worden op het benedengedeelte van de gevel, zijnde tussen de begane grond en het peil van de vensterdorpers der eerste verdieping. Het led-paneel hangt een verdieping hoger.
- Reclame mag ten hoogste 3m^2 groot zijn. Het led-paneel is $8,02\text{m}^2$ groot.

Conform het KB van 14 december 1959, dat bindende en verordenende kracht heeft, kan het led-paneel dus niet vergund worden.

Volgens verzoekende partij is het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer en de beslissing van de Deputatie niet gestoeld op een rechtmatige rechtsgrond doch enkel op subjectieve overwegingen. Uit voorgaande uiteenzetting blijkt wel degelijk dat de vergunning geweigerd werd op basis van direct werkende normen.

Naar deze normen werd, i.t.t. wat verzoekende partij stelt, wel degelijk verwezen door het Agentschap Wegen en Verkeer en door de Deputatie. De Deputatie motiveerde zelfs uitgebreid waarom de normen toegepast dienen te worden.

Tot slot stelt verzoekende partij dat het KB van 14 december 1959 niet toepasselijk is omdat het ook al bestond ten tijde van de vergunning in 2003 en omdat de vergunning toen wel verleend werd. Deze redenering gaat echter niet op. Het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent had inderdaad ook in 2003 de aanvraag moeten toetsen aan het KB, zoals ook door het Agentschap Wegen en Verkeer werd opgelegd. Dat dit niet gebeurd is, had tot gevolg dat verzoekende partij onrechtmatig een vergunning bekomen heeft. Zij heeft hieruit dus reeds 10 jaar lang een onrechtmatig voordeel geput. Dit aanwenden om ook bij volgende vergunningsaanvragen met een ander voorwerp hetzelfde voordeel te bekomen, gaat niet op.

IV.3. Het nieuwe led-paneel is strijdig met de doelstellingen en de zorgplichten

Het Agentschap Wegen en Verkeer evenals het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent achten een vergunning voor het gevraagde led-paneel onwenselijk omwille van de verkeersveiligheid (art. 4.3.4. VCRO).

De verkeersveiligheid is een doelstelling en zorgplicht die met zorgvuldigheid nagestreefd moet worden en die zeker als geldige reden gegeven kan worden om een vergunning te weigeren.

Het led-paneel heeft verschillende karakteristieken die ervoor zorgen dat het een dominant en storend effect heeft in het straatbeeld en derhalve de automobilisten sterk afleidt zodat de verkeersveiligheid in het gedrang komt (STUK 4).

Zo kan bijvoorbeeld verwezen worden naar (i) de grootte van het led-paneel (8,02m²), (ii) dat het van ver en vanuit vele kanten kan worden waargenomen (zich in het centrale gezichtsveld bevindt), (iii) het lichtgevende karakter door middel van led verlichting, (iv) het brede kleurenpalet en het gebruik van rode, oranje en groene kleuren onmiddellijk naast verkeerslichten, (v) de continu wisselende en flitsende beelden, en (vi) dat het zich op een plaats bevindt waar reeds veel informatie aanwezig is (visual clutter).

Het led-paneel bevindt zich daarenboven aan een druk en gevaarlijk kruispunt aan de stadsring, namelijk op de hoek van het kruispunt Heuvelpoort (kruising Citadellaan en de Normaalschoolstraat).

Verzoekende partij stelt dat het feit dat de verkeersveiligheid in het gedrang komt een louter subjectief gegeven is en niet ernstig is.

Er bestaan nochtans talrijke studies die aantonen dat de aanwezigheid van een vrij programmeerbaar verlicht reclamebord in het algemeen tot gevolg heeft dat bestuurders meer 'fouten' maken en het algemene ongevalsrisico toeneemt (Edquist et al., 2011; Backer-Grondahl & Sagberg, 2009; DaCoTA, 2012; Marciano & Yeshurun, 2012; Regan, Williamson, Friswell, Hatfield, & Grzebieta, 2012; Stelling & Hagenzieker, 2012; Wallace, 2003a; Young et al., 2009). De reden hiervoor is dat de aanwezigheid van een led-scherm een invloed heeft op het kijkgedrag, het cognitieve aspect 'aandacht' en het rijgedrag.

Studies hebben ook uitgewezen dat bestuurders meer blikken werpen op verlichte reclame die in het centrale gezichtsveld is geplaatst (Austroads, 2013; Chattington et al., 2009; SWOV, 2012).

Op locaties waar de visual clutter hoog is (bv. kruispunten, bochten, etc.), is het niet aangeraden om bijkomende verkeersirrelevante informatie te plaatsen (Austroads, 2013).

Bij een hogere visual clutter hebben bestuurders immers minder beschikbare tijd om de (juiste) beslissingen te maken (Wallace, 2003b).

Bewegende beelden of video's die worden getoond op verlichte reclameborden hebben over het algemeen een sterke neiging om de aandacht te trekken van de bestuurder. Dit geldt eveneens voor knipperende/flitsende beelden (Austroads, 2013; SWOV, 2012; Wallace, 2003b). (STUK 6)

Het led-paneel is dan ook vanuit het opzicht van de verkeersveiligheid onaanvaardbaar.

Dit bleek reeds uit het advies vanwege het Agentschap Wegen en Verkeer van 8 mei 2013 en werd reeds uitgebreid verduidelijkt in de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent van 6 juni 2013. In de bestreden beslissing van de Deputatie van 26 november 2013 wordt de beoordeling omtrent de verkeersveiligheid niet meer gemaakt omdat er reeds een weigeringsgrond gevonden werd a.h.v. normen die geen appreciatiebevoegdheid vereisen.

IV.4. Betreffende de beweerde strijdigheid met behoorlijk bestuur van het van het Agentschap Wegen en Verkeer

Verzoekende partij stelt dat het Agentschap Wegen en Verkeer zich niet houdt aan de beginselen van het behoorlijk bestuur omdat het Agentschap tegenstrijdige adviezen zou afleveren.

Zo is het volgens verzoekende partij tegenstrijdig dat het Agentschap op 9 maart 2003 wel een gunstig advies verleende voor de vergunningsaanvraag van D&D Projects voor de lichtkracht op dezelfde locatie, zijnde op de Citadellaan 2.

Het advies van 9 maart 2003 had vooreerst betrekking op een andere aanvraag, namelijk een veel kleiner reclamebord met volledig andere karakteristieken (minder kleuren, bewegende beelden, andere soort verlichting, ...). Ook aan dit reclamebord werden reeds zeer strenge voorwaarden gekoppeld omwille van de verkeersveiligheid. Dat meer dan 10 jaar later een ander reclamebord dat dominanter en storender is in het straatbeeld helemaal afgewezen wordt, is niet tegenstrijdig met de eerdere beslissing doch een zeer logische stap. Daarenboven is het verkeer enkel drukker en dus gevaarlijker geworden.

Bovendien werd in het advies van 9 maart 2003 duidelijk aan de stad Gent opgelegd om de voorwaarden van het KB van 14 december 1959 te toetsen aan de aanvraag. Gezien dit uiteindelijk niet gebeurd is, besloot het Agentschap Wegen en Verkeer in 2013 deze toetsing zelf uit te voeren. Ook dit kan bezwaarlijk als een tegenstrijdigheid beschouwd worden.

Tevens is het volgens verzoekende partij tegenstrijdig dat het Agentschap op 24 april 2013 wel een gunstig advies verleende voor de vergunningsaanvraag van D&D Projects voor een lichtkracht te 9000 Gent, Palinghuizen 80.

Palinghuizen, gewestweg N9, is ter hoogte van deze lichtkrant echter geen verkeersweg die onder het toepassingsgebied van het KB van 14 december 1959 valt, zodat er hier geen sprake is van een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering.

Daarenboven zijn de specificaties ter plaatse net anders. Zo bevindt het reclamebord aan Palinghuizen 80 zich langs minder kanten in het centrale gezichtsveld van de automobilisten.

Het gunstige advies van 24 april 2013 is dus ook niet tegenstrijdig met het advies van 8 mei 2013.

...

In haar wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij:

“ ...

Namens verzoekende partij worden - ter aanvulling van het gemotiveerd verzoek tot vernietiging en in antwoord op geciteerde nota - volgende punten benadrukt.

1. Verzoekende partij heeft wel degelijk diverse, individuele middelen aangewend.

2. Dat een lichtkrant kan aanzien worden als een constructie sui generis en niet onder het KB van 14 december 1959 ressorteert, wordt niet weerlegd door de Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen.

3. Dat beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn, is in casu manifest van toepassing :

- voor de lichtkrant op de locatie Palinghuizen werd destijds een technische vergunning verleend ; voor de locatie Citadellaan een stedenbouwkundige vergunning voor identiek dezelfde installatie worden derhalve verschillende regels toegepast*
- de Stad Gent heeft op geen enkel moment melding gemaakt van het KB van 14 december 1959, en verwees uitsluitend naar "subjectieve" beoordelingsgronden ; de Deputatie beroept zich dan uitsluitend op gemeld KB*
- de Deputatie moet de facto erkennen dat de Stad Gent de ene keer zich wel beroept op het gemeld KB en de andere keer geen toetsing verricht aan gemeld KB; is dit te kwalificeren als behoorlijk bestuur ?*

4. Schending gelijkheidsbeginsel.

In het arrest nummer A/2013/0179 van 30.04.13 (gepubliceerd op de site van de Raad voor Vergunningsbetwistingen) wordt volgende definitie weergegeven : het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden indien in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat.

In casu is er niet alleen ten aanzien van verzoekende partij zélf een ongelijke behandeling bewezen (verschillende vergunningen / toelatingen voor volkomen gelijke gevallen / lichtkranten).

Ook is aan de hand van het reeds ingediende fotodossier aangetoond dat de Stad Gent voor de ringweg rond Gent ongelijke behandelingen hanteert.

Zelfs in de toepassing van het genoemd KB van 14 december 1959, kan een flagrant voorbeeld worden aangetoond : het recent gebouwd voetbalstadion GHELAMCO ARENA bevindt zich zeer dicht bij het verkeersknooppunt E40 - E17 te Zwijnaarde (Gent). Er zijn miljoenen led-lampen die het stadion verlichten en blijkbaar zonder enig probleem kunnen grote publiciteitsdragers worden aangebracht (in concreto : publiciteit TELENET - zie foto). Allemaal perfect zichtbaar vanaf één van de drukste snelwegen van Europa en met ontoelaatbare oppervlaktes.

Een legaliteitsbelemmering voor een uitstek op de openbare weg, is er niet. Dit is precies hetgeen jarenlang werd vergund / toegestaan. In de oorspronkelijke vergunning wordt specifiek en concreet melding gemaakt van het aanbrengen van een lichtkrant. Het is paradoxaal om in identiek dezelfde situatie een "vervangende lichtkrant" te weigeren terwijl er juridisch en feitelijk geen onoverkomenlijke belemmeringen zijn. Ten overvloede: er is niets gewijzigd aan de draagstructuur. Enkel de apparatuur (lichtkrant) is vervangen.

5. Er is aangetoond dat - ten aanzien van de burger / rechtzoekende - in casu het gelijkheidsbeginsel geschonden is, alsook de regels van behoorlijk bestuur.

6. In casu is er een tussenkomende partij (Agentschap Wegen en Verkeer). In het dossier / de procedure voor de locatie "Palinghuizen" is er geen tussenkomende partij.

Verzoekende partij benadrukt nogmaals dat alle (technische) voorwaarden - die sinds 2003 waren opgelegd - perfect worden nageleefd. Het tegendeel wordt overigens op geen enkele wijze aangetoond of bewezen.

De vervangende lichtkrant is niet dubbel zo groot als de voorgaande. Er is een verschil in (nuttige) oppervlakte van ongeveer 20%.

De nieuwe LED-technologie is kwalitatief beter (en minder storend) dan de oorspronkelijke technologie.

Er heeft zich nooit enig probleem inzake verkeersveiligheid voorgedaan. Over een periode van méér dan 10 jaar is er geen enkel ongeval dat rechtstreeks of onrechtstreeks met de lichtkrant in causaal verband zou staan. De bewijsstukken terzake zijn voorgelegd. De bewering dat het verkeer op die locatie drukker zou geworden zijn (littera IV.4) wordt niet gestaafd door cijfers of enig document. A contrario, verzoekende partij kon vernemen dat uit verkeerstellingen blijkt dat anno 2003 méér voertuigen het kruispunt passeerden dan anno 2013. Op de kleine stadsring is er een lichte daling (terwijl er op de grote stadsring R4 en andere wegen dan wel een toename van verkeer is). Ook is de situatie op het kruispunt veranderd (bv. Overpoortstraat).

Opmerkelijk gegeven is dat de tussenkomende partij zélf wijst op het niet consistent beleid van de Stad Gent (littera IV.2, laatste alinea). Een bijkomend bewijs van de schending van de regels van behoorlijk bestuur en het gelijkheidsbeginsel.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.2, eerste lid VCRO bepaalt dat de Raad als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van, onder meer, vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan een verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze “onregelmatigheid” van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

2.

Het inhoudelijk bekritiseren van een vergunningsbeslissing zonder een “onregelmatigheid” aan te voeren in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, kan derhalve niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Evenmin als het louter aangeven van feitelijkheden of een eigen visie.

3.

Na de vaststelling in de bestreden beslissing dat de aanvraag vergunningsplichtig is, overweegt de verwerende partij dat (1) het ongunstig advies van het agentschap Wegen en Verkeer van 8 mei 2013 bindend is en dat (2) de gewestweg R40 ter hoogte van de aanvraag een “beschermde niet-toeristische weg” is, zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 26 februari 1963 houdende aanwijzing van de wegen die vallen onder § 2 van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken, en dat het aangevraagde strijdig is met artikel 5, 2° van het voormeld koninklijk besluit van 14 december 1959 om reden dat (a) de reclame uitsluitend betrekking mag hebben op een in het gebouw uitgeoefende bedrijvigheid, terwijl onderhavige lichtkrant geen uitstaans heeft met de gelijkvloerse horecazaak (b) de reclame aangebracht moet worden op het benedengedeelte van de gevel, begrepen tussen de begane grond en het peil van de vensterdorpels van de eerste verdieping, terwijl de lichtkrant een verdieping hoger hangt (c) de reclame ten hoogste 3,00 m² groot mag zijn, terwijl de lichtkrant 8,02 m² groot is.

Uit deze overwegingen blijkt dat het bestreden besluit steunt op twee weigeringsmotieven, met name het bindend ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer en de strijdigheid van het aangevraagde met artikel 5, 2° van het voormeld koninklijk besluit van 14 december 1959.

4.

Artikel 4.3.3 VCRO luidt als volgt:

“Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, wordt de vergunning geweigerd of worden in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder “direct werkende normen” verstaan: supranationale, wetstekrachte, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.”

Uit deze bepaling volgt dat de vaststelling door een vergunningverlenende overheid dat het aangevraagde strijdig is met een direct werkende norm binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening een draagkrachtig motief is om een vergunning te weigeren.

De vaststelling door de verwerende partij dat het aangevraagde strijdig is met artikel 5, 2° van het voormeld koninklijk besluit van 14 december 1959, volstaat derhalve om de gevraagde vergunning voor het vernieuwen van een lichtkrant te weigeren.

Het gegeven dat deze weigeringsgrond niet aan bod is gekomen naar aanleiding van een vorige vergunningsaanvraag, doet geen afbreuk aan de voorgaande conclusie.

5.

Artikel 5, 2° van het voormeld koninklijk besluit van 14 december 1959 bepaalt onder meer:

“Op de hierboven bepaalde plaatsen mogen de aanplakbrieven en andere visuele reclames of publiciteitsmiddelen slechts worden aangebracht op de zijgevels van de gebouwen of op de voorgevel van de gebouwen die voor handels- of nijverheidsdoeleinden worden gebruikt.

...

2° Op de voorgevel van de gebouwen die voor handels- of nijverheidsdoeleinden worden gebruikt, of op hun markiezen en terrasoverkappingen mogen ze slechts worden aangebracht zo ze uitsluitend betrekking hebben op een in die gebouwen uitgeoefend bedrijf en op voorwaarde :

- a) dat ze worden aangebracht evenwijdig met het vlak van de gevel waartegen ze steunen, of in het vlak van de gevel, en niet buiten de gevel uitsteken;*
 - b) dat ze geen enkele van de in de gevel gemaakte lichtopeningen noch geheel of gedeeltelijk bedekken;*
 - c) dat ze aangebracht worden op het benedengedeelte van de gevel, begrepen tussen de begane grond en het peil van de vensterdorpels der eerste verdieping;*
 - d) dat ze kunnen worden ingeschreven in een rechthoek met een oppervlakte van ten hoogste drie vierkante meter, met dien verstande dat, wanneer de reclamevermeldingen en het uithangbord tot één geheel zijn verenigd, de totale oppervlakte niet meer dan drie vierkante meter mag bedragen;*
 - e) dat de rechthoeken waarin ze ingeschreven kunnen worden, samen geen grotere oppervlakte hebben dan een zesde van de totale geveloppervlakte;*
 - f) dat de aanplakbrieven geen gebruik maken van fosforescerende of andere procédés of produkten die de natuurlijke intensiteit van de kleuren door lichtweerkaatsing versterken;*
 - g) dat alle sporen van vroeger aangebrachte aanplakbrieven totaal zijn verdwenen.*
- In afwijking van de letters a en c :*

1° mogen de geheel opengewerkte lichtreclames die uitsluitend bestaan uit glazen buizen bevestigd op een metalen raamwerk, haaks op het vlak van de gevel worden aangebracht tot de onderrand van het dak;

2° mogen de visuele reclames of publiciteitsmiddelen haaks op de gevel worden aangebracht wanneer de oppervlakte ervan niet meer dan vijfendertig vierkante decimeter bedraagt.”

De aangehaalde bepaling heeft betrekking op “aanplakbrieven en andere visuele reclames of publiciteitsmiddelen”. Uit de overwegingen van de bestreden beslissing kan afgeleid worden dat de verwerende partij het aangevraagde strijdig acht met de aangehaalde bepaling omdat de beoogde publiciteit geen betrekking heeft op een in het gebouw uitgeoefende bedrijvigheid en evenmin voldoet aan de voorwaarden c) en d).

6.

Het verzoekschrift bevat een betoog zonder dat het duidelijk en gestructureerd is onderverdeeld naar feiten en middelen. Het formuleren van kritiek op personen, instanties en stukken die al dan niet deel uitmaken van het administratief dossier, kan in elk geval niet worden beschouwd als een middel indien bij deze kritiek geen enkele concrete rechtsregel of rechtsbeginsel wordt aangegeven die zou zijn geschonden en al evenmin wordt uiteengezet waarom die regel of dat beginsel dan wel geschonden zou zijn. Een verzoekende partij die niet op heldere wijze middelen aanvoert in haar verzoekschrift moet tevens aanvaarden dat haar kritiek slechts als middel zal worden beschouwd in de mate dat die kritiek redelijkerwijs als middel kan worden begrepen.

Met betrekking tot het weigeringsmotief in de bestreden beslissing dat het aangevraagde strijdig is met artikel 5, 2° van het voormeld koninklijk besluit van 14 december 1959 stelt de verzoekende partij dat zij de toepassing van dit koninklijk besluit “in vraag” stelt en dat de verwijzing naar dit koninklijk besluit “volstrekt willekeurig wordt toegepast” en dat er “derhalve een schending is van wettelijke bepalingen en een manifest willekeurig handelen/beslissen inzake vergunningen en toelatingen”. Deze argumentatie van de verzoekende partij lijkt eerder een uitnodiging aan de Raad om de toepassing van het bedoeld koninklijk besluit door het agentschap voor Wegen en Verkeer, de stad Gent en de verwerende partij te onderzoeken, dan het aanvoeren van een onwettigheid van de bestreden beslissing. In elk geval kan de kritiek niet beschouwd worden als een afdoende ontwikkeld en op dat punt ontvankelijk middel. Hetzelfde geldt voor de uiteenzetting door de verzoekende partij van de schending “van de beginselen van behoorlijk bestuur”, die overigens niet succesvol kan aangevoerd worden tegen een uitdrukkelijke reglementaire bepaling.

De kritiek van de verzoekende partij kan derhalve niet leiden tot het onwettig bevinden van het weigeringsmotief dat het aangevraagde strijdig is met artikel 5, 2° van het voormeld koninklijk besluit van 14 december 1959.

7.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partij er in haar uiteenzetting niet in slaagt de onwettigheid aan te tonen van een draagkrachtig weigeringsmotief van de bestreden beslissing.

In de mate dat de verzoekende partij tevens kritiek uitoefent op het advies van het agentschap voor Wegen en Verkeer betreft dit kritiek op een bijkomend, overtollig motief. Het eventueel gegrond bevinden van deze middelen kan niet leiden tot de nietigverklaring van het bestreden besluit.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de LEIDEND AMBTENAAR van het agentschap Wegen en Verkeer is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 31 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ